

Præst, skyldes det sikkert den Omstændighed, at der til dette Embede var knyttet en rent grundtvigsk Menighed, Hospitalsmenigheden, som var vokset op først omkring Helwegs Forkyndelse og senere i en halv Menneskealder havde samlet sig om E. Kochs Prædikestol. Jeg ser ikke rettere, end at det ud fra et rent kirkeligt Synspunkt vilde have været aldeles uforsvarligt til dette Embede, som først var ledigt, at kalde en Mand af Indre Missions Retning for derefter maaske at kalde en grundtvigsk Præst til et af de Embeder, som blev ledigt senere, og til hvilket der aldeles ikke var knyttet nogen speciel grundtvigsk Menighed. Jeg forstaar derfor ikke den voldsomme Kritik, der er rejst fra Indre Missions Side, særlig naar man ser paa de kirkelige Forhold, som de ligger i Odense.

Jeg har undersøgt, hvor mange Præster de forskellige kirkelige Retninger har, og hvorledes Antallet af disse Præster staar i Forhold til Antallet af Menighedsraadsmedlemmer derovre. Af de Oplysninger, jeg har modtaget, fremgaar det, at der ved de 6 Kirker under Folkekirken, der findes i Odense Købstads Provsti, er ansat i alt 12 Præster, af hvilke 2 hører til den grundtvigske Retning, 7 til Indre Mission, 2 til Centrum, og 1 er udenfor Retningerne. Hvis man sammenligner dette med det Antal Menighedsraadsmedlemmer, som Indre Mission raader over i Odense Købstads Provsti, ser man, at Indre Mission kun har 22 Menighedsraadsmedlemmer af de i alt 76 Menighedsraadsmedlemmer, der findes i Odense. Det kan derfor efter min Mening ikke siges, at Indre Mission i Odense er blevet stiftmoderligt behandlet, og var Ministeren af en eller anden Grund, maaske af Angst for Indre Missions stærke Organisation, gaaet ind paa at vælge Pastor Buch til det ledige Embede ved St. Knuds Kirke, vilde der i Dag ved de 6 Sognekirker i Odense kun have været een grundtvigsk Præst.

Der er for øvrigt et andet Forhold, som jeg ikke forstaar ved denne Sag og ved hele den Aktion, der er rejst fra Indre Missions Side. Jeg forstaar ikke, at Indre Mission har ønsket saa stærkt at understrege, at Kirkeministerens Ret i Henhold til Menighedsraadslovens § 37, 2det Stykke, er indskrænket til kun at skønne, hvor der i en Kirke, som har 2 Præster, er et Mindretal, der ingen Repræsentation har. Jeg forstaar ikke, at Indre Mission ikke har ønsket, at dette Skøn skulde gaa videre — jeg har nemlig ladet mig fortælle, at der her i København findes mange Kirker, hvor der er ansat 2

Præster, der hører til Indre Missions Retning —, saa at der ogsaa for Københavns Vedkommende anvendtes den Fortolkning af § 37, 2det Stykke, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har gjort sig til Talsmand for: at Ministeren egentlig ikke skulde have Ret til at skønne, men at hans Skøn skulde være indskrænket saaledes, at hvor der indenfor en saadan Kirke fandtes et Mindretal, der ingen Præst havde, skulde Ministeren være forpligtet til under alle Forhold at rette sig efter dette Mindretals Ønske. Jeg tror, at alle kirkeligt interesserede uden Hensyn til, hvilken kirkelig Retning de tilhører, maa ønske, at Kirkeministerens Skøn ikke bliver saa stærkt begrænset, at han kun har Ret til at tage Hensyn til et Mindretal indenfor en saadan Kirke.

Jeg har ønsket at sige dette fra dette Sted, fordi denne Sag har været omtalt her, og fordi jeg mener, at den Kritik, der er rejst, er ganske ubegrundet. Jeg mener ogsaa, at den Brug, der er gjort af denne Præsteudnævnelse, er ganske forkastelig, og jeg kan tilføje, at jeg ved fremtrædende Mænd indenfor den danske Folkekirke, om hvem det ikke kan siges, at de hører til den grundtvigske Retning, der ganske og aldeles deler denne Opfattelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning.

Carlson-Skiødt: Jeg havde ikke ventet, at denne Debat skulde have været fortsat, man da det ærede Medlem nu har draget Sagen frem paa ny, maa jeg knytte et Par Bemærkninger dertil. Spørgsmaalet i denne Sag er ganske kort dette, om Kirkeministeren har overtraadt Menighedsraadslovens § 37, 2det Stykke ved Besættelsen af det residerende Kapellani ved St. Knuds Kirke. Den højtærede Minister siger, at nævnte Paragraf lægger et moralsk Ansvar paa Ministeren. Herimod siger jeg, og mange med mig, at vi er af den Opfattelse, at der efter Paragraffens Ordlyd lægges et juridisk Ansvar paa Kirkeministeren, og ud fra den Betragtning har jeg taget Ordet.

Jeg maa for at fatte mig kort lade mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Henningsen forme sig som nogle ganske bestemte Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister. Det er nemlig hans Stilling til den nævnte Lovparagraf, Befolkningen spørger om og har Interesse af at høre. For det første: I Henhold til Opslaget om nævnte Embede ved St. Knuds Kirke skulde den Præst, som fik Embedet, være